

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 175/14
Люксембург, 11 декември 2014 г.

Решение по дело C-212/13
František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů

**Директивата за защита на личните данни се прилага спрямо видеозаписът,
осъществен с помощта на наблюдателна камера, инсталирана от лице върху
семейната му къща и насочена към обществен път**

*Директивата все пак позволява преценка на законния интерес на това лице да защити
своите и на семейството си собственост, здраве и живот*

Директивата за защита на личните данни¹ по принцип позволява обработването на такива данни само, ако засегнатото физическо лице е дало съгласието си. Въпреки това, тя не се прилага спрямо обработването на данни, когато се извършва от физическо лице в хода на изцяло лични или домашни занимания.

Г-н Ryneš и семейството му многократно са били обект на посегателства от непознат и освен това прозорците на къщата им са били разбивани няколко пъти. В отговор на тези нападения г-н Ryneš е инсталирал върху семейната си къща наблюдателна камера, която е заснемала входа ѝ, обществения път, както и входа на разположената на отсрещната страна къща.

През нощта на 6 срещу 7 октомври 2007 г. един от прозорците на тази къща е бил счупен с изстрел от прашка. Благодарение на записите от наблюдателната камера, предадени в полицията, е станало възможно да се идентифицират двама от заподозрените, срещу които е било образувано наказателно производство.

Въпреки това единият от заподозрените е оспорил пред Чешката служба за защита на личните данни законността на обработването на записаните от наблюдателната камера на г-н Ryneš данни. Службата е констатирала, че г-н Ryneš действително е нарушил правилата в областта на защитата на лични данни и му е наложила глоба. В тази връзка Службата е отбелязала, между другото, че данните на заподозрения са били записани без негово съгласие, докато се е намирал на обществения път, тоест в частта от улицата, разположена пред къщата на г-н Ryneš.

Сезиран с жалба срещу това решение по спора между г-н М. Ryneš и Службата, Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чешка република) отправя питане към Съда дали осъщественият от г-н Ryneš запис с цел защита на живота, здравето и собствеността му (тоест записът на лични данни на нападателите, намиращи се на обществения път) съставлява обработване на данни, което е изключено от приложното поле на директивата с мотива, че този запис е осъществен от физическо лице в хода на изцяло лични или домашни занимания.

В постановеното днес решение Съдът припомня на първо място, че понятието „лични данни“ по смисъла на директивата обхваща всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентифициране лице. За подлежащо на идентифициране се смята лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, чрез един или повече

¹ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа самоличност. **Следователно, образът на записаното от камера лице представлява лични данни, тъй като позволява въпросното лице да бъде идентифицирано.**

Също така **видеонаблюдението**, което включва запис и съхранение на лични данни, попада в приложното поле на директивата, тъй като **съставлява обработване на тези данни с автоматизирани средства.**

На второ място Съдът констатира, че предвиденото в директивата **изключение** по отношение на обработването на лични данни, извършено от физическо лице при упражняване на изключително лични или домашни занимания, **трябва да се тълкува стриктно.** Така, **видеонаблюдението, което покрива и публични места и което поради това е насочено извън личната сфера на лицето, което обработва данните, не може да се счита за „[изцяло] лични или домашни занимания“.**

При прилагането на директивата националната юрисдикция трябва в същото време да има предвид, че нейните разпоредби² позволяват да се държи сметка за законния интерес на администратора на лични данни да защити своите и на семейството си собственост, здраве и живот.

По-специално, първо, обработването на лични данни може да бъде извършено без съгласието на засегнатото лице, а именно когато е необходимо за постигането на законния интерес на администратора на лични данни. Второ, дадено лице не трябва да бъде информирано за обработването на данните му, ако предоставянето на подобна информация се оказва невъзможно или е свързано с прекомерно усилие. Трето, държавите членки могат да ограничават обхвата на правата и задълженията, предвидени в директивата, ако подобно ограничаване представлява необходима мярка за гарантиране на предотвратяването, разследването, разкриването и преследването на углавни престъпления или за защита на правата и свободите на други лица.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

² Става въпрос по-конкретно за член 7, буква е), член 11, параграф 2 и член 13, параграф 1, букви г) и ж) от директивата.